

**NOTULEN VAN DE OPENBARE VERGADERING
VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
VAN 15 SEPTEMBER 2015**

1. Opening.....	1
2. Vaststellen van de agenda.....	2
3. Spreekrecht.....	2
4. Mededelingen.....	4
5. Verzoek om steun te betuigen aan het collegebesluit voor de opvang van asielzoekers in de Van Hornekazerne en de bestuursovereenkomst met COA.....	4
6. Sluiting.....	26

➤ **VOORZITTER:** de heer A.A.M.M. Heijmans, burgemeester.

GRIFFIER: de heer P.A.W. Otten (plv. griffier).

AANWEZIG mevrouw I.F.A.J. Beenders-van Dooren (DUS Weert), de heren G.J. van Buuren (VVD), J.M. Cardinaal (VVD) en H.W.J. Coolen (CDA), mevrouw H.C.M. Duijsters (SP), de heer J.J.F. Engelen (VVD), de dames M.A. Engelen-Weijen (Weert Lokaal), drs. W.P.J. van Eijk (VVD), M.E.H. Geboers (SP) en T.E.C. Geelen MSc (CDA), de heren J.W.J. Goubet (SP) en M.J. van den Heuvel MSc (Weert Lokaal), de dames C.J.C. Jacobs-Verstappen (Weert Lokaal) en mr. F. Kadra (PvdA), de heren L.C.G. Kusters (Weert Lokaal), J.M. Nouwen (CDA), B. Peterse (SP) en P.J.H. Sijben (CDA), mevrouw M.M.C.F. Stokbroeks (D66), de heren P.J.R.L. Verheggen (Weert Lokaal) en J.H.F. Vossen (D66), mevrouw S.A.M. Winters (Weert Lokaal), de heer F. Yücel (Weert Lokaal) en mevrouw M. Zaâboul (PvdA).

Tevens aanwezig: de wethouders drs. G.J.W. Gabriëls (Weert Lokaal), H.A. Litjens (Weert Lokaal) en drs. P.P.H. Sterk (SP).

AFWEZIG met kennisgeving mevrouw N.S.J. Linskens MSc (CDA) en de heren H. Stals (CDA), F.B.C. Werps (D66) en ing. R.L.A.T. Zincken (VVD), alsmede de heer A.F. van Eersel (wethouder).

1. Opening.

De voorzitter opent te 19.30 uur de vergadering en verzoekt een moment van stilte om eenieder in de gelegenheid te stellen tot een gebed of overweging.

Hij heet een ieder van harte welkom in deze extra raadsvergadering, waarin een bijzonder onderwerp op de agenda staat, en deelt mede dat bericht van verhindering is ontvangen van mevrouw Linskens en de heren Stals, Werps en Zincken, hetzij vanwege werkzaamheden, hetzij wegens vakantie.

2. Vaststellen van de agenda.

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

3. Spreekrecht.

De voorzitter: Dames en heren. Er hebben zich twee sprekers aangemeld: mevrouw Desirée Esser op persoonlijke titel en de heer Stein namens de omwonenden. We beginnen altijd met de dames, dat is een goede gewoonte. Het woord is dus aan mevrouw Esser.

Mevrouw Esser: Beste burgemeester en wethouders van de gemeente Weert. Het is vandaag Prinsjesdag en ook de koning heeft over de vluchtelingenproblematiek gesproken.

De Syrische vluchtelingen komen in krakkemikkige bootjes over de Middellandse Zee aan op Kos en Lesbos in Griekenland. De meeste boten halen dat niet. De eilanden van Griekenland worden overstroomd door vluchtelingen. Bij het Turkse eiland Bodrum is een 3-jarige jongen verdronken. Bij dat beeld vraag ik me af waar de menselijkheid is gebleven in Europa. De wereld is voor iedereen en wij zijn als mensheid verplicht andere mensen te helpen en vrede te krijgen, zodat niemand hoeft te vluchten uit door oorlog verscheurde landen. Iedereen wil vrijheid hebben, werken, democratie en een goed leven. De vluchtelingen willen ook liever in hun eigen land wonen en werken, zoals ik. Ik woon in Weert, heb dagbesteding en een Wajong-uitkering. Stel je voor dat bijvoorbeeld Rusland ons de oorlog verklaart en dat wij moeten vluchten. Waar kunnen wij dan terecht? Ik wil ook geholpen worden als hier de oorlog uitbreekt en vluchten naar een voor mij wereldvreemd land, waarvan ik de taal niet eens spreek, met achterlating van huis en haard.

De voorzitter: Hartelijk dank voor uw bijdrage. Het woord is aan de heer Stein.

De heer Stein: Geacht college, geachte raadsleden. Met grote verbazing hebben wij als omwonenden kennis genomen van het besluit van uw college om medewerking te verlenen aan de vestiging van een asielzoekerscentrum in de voormalige Van Hornekazerne, de KMS. De afgelopen jaren hebt u immers regelmatig verklaard dat dit in strijd was, en is, met de geldende bestemming. In maart van dit jaar zei wethouder Sterk nog dat we de militaire bestemming niet inwisselen voor een zelfstandig asielzoekerscentrum.

Laten we duidelijk zijn: asielzoekers en vluchtelingen helpen, ja graag. Nederland loopt voorop als het gaat om ontwikkelingssamenwerking, missiewerk en de opvang van immigranten. Dat is al eeuwen zo en dat moet zo blijven. De regio Weert doet, zeker in vergelijking met andere regio's in ons land, al meer dan genoeg aan de opvang van asielzoekers. In Budel, een kilometer van Weert, en Baexem,

vijftien kilometer van Weert, staan al twee AZC's, maar het grote verschil met Weert is dat deze centra midden in de bossen staan en niet, zoals de KMS, midden in een woonwijk, met alle gevolgen van dien. Wij zijn bang voor criminaliteit, overlast, relletjes en, ongewild, voor discriminatie. De waardedaling van 20% tot 30% over woningen die wij voorzien is misschien een tip voor u, burgemeester. Mogelijk dat dit vier jaar na uw benoeming een stimulans is om eindelijk eens te verhuizen naar Weert. Dan toont u echt verantwoordelijkheid.

Namens een grote meerderheid van de omwonenden hebben wij de volgende kritische kanttekeningen bij dit dictaat uit Den Haag.

1. Veiligheid. Om een zorgvuldig en weloverwogen besluit te kunnen nemen, is het noodzakelijk een risicoanalyse te maken van de veiligheid van alle betrokkenen. Dit is niet gebeurd. Wat is echter wel gebeurd? Daags voordat de komst van een AZC naar de KMS via de krant, en niet via B&W, bekend werd gemaakt, ontvingen wij een brief van de burgemeester over buurtpreventie in Weert-Zuid. Ik lees: "... om de handen ineen te slaan om criminaliteit, vandalisme en andere overlast aan te pakken". Dus zelfs vóór de komst van het AZC wordt door u al een beroep op burgers gedaan om, ik citeer: "*preventief en actief, duidelijk zichtbaar, een ronde te maken in de eigen buurt*". Dat is nog eens verantwoordelijkheid nemen voor openbare orde en veiligheid! Waar is de burgemeester en waar is de politie?

2. Draagvlak. Bij het nemen van een besluit over zo'n gevoelig onderwerp is het noodzakelijk te inventariseren of er draagvlak bestaat bij de omwonenden. Daar gaat het toch om in de democratie. Dit is ook niet gebeurd. De op het laatste moment georganiseerde informatiemarkt van gisteren was een doekje voor het bloeden, want, burgemeester: u liet gewild en ongewild duidelijk merken dat het besluit al vaststond. De KMS werd immers zaterdag ingeruimd voor de komst van de eerste asielzoekers, en dat nog voordat de volksvertegenwoordigers van Weert hun stem hebben uitgebracht. Dit getuigt van minachting voor onze democratie en voor de gevoelens van de buurtbewoners. Dat de burgemeester beweert dat bij 80% van de Weerter bevolking wel draagvlak bestaat, is kletsboek. Dagblad De Limburger kopte vanmorgen: *Tegengeluid klinkt het hardst*. De drie genoemde criteria voor vestiging van een AZC, humaniteit, actualiteit en gelegenheid, zijn volstrekt onvoldoende en gaan volledig voorbij aan de democratische rechten en de gevoelens van onveiligheid van de buurtbewoners.

3. Overeenkomst met COA. Mocht de gemeenteraad het besluit van het college steunen, dan moet in ieder geval in de overeenkomst met het COA worden opgenomen dat er harde afspraken en garanties komen voor een maximaal aantal vluchtelingen van duizend voor een periode van vijf jaar. Vorige week kwamen er meer dan 3.000 vluchtelingen aan in ons land. Dat zijn er zo'n 160.000 per jaar. Wegkijken voor deze tragedie is geen optie, maar deze regio doet al genoeg.

Graag dank ik voor uw aandacht en verzoek u rekening te houden met de gevoelens van de omwonenden.

De voorzitter: Dank u wel.

4. Mededelingen.

Geen.

5. Verzoek om steun te betuigen aan het collegebesluit voor de opvang van asielzoekers in de Van Hornekazerne en de bestuursovereenkomst met COA.

De voorzitter: Dames en heren. Heel kort wil ik u nog heel even meenemen in de korte geschiedenis van dit agendapunt.

Zoals u weet, zijn vorig jaar december de laatste soldaten vertrokken van de voormalige Van Hornekazerne. Dat hebben we natuurlijk zien aankomen en ver voor het laatste vertrek, op 19 december – ik heb dat wel eens een zwarte bladzijde in de geschiedenis van Weert genoemd – zijn we als college aan de slag gegaan met twee wethouders, wethouder Sterk en wethouder Van Eersel, die in gesprek zijn gegaan over de vraag hoe we na het vertrek van de soldaten het kazerneterrein zo goed mogelijk kunnen invullen. In de zomer van het vorig jaar zijn die gesprekken begonnen met omwonenden, maar vooral ook eerst met maatschappelijke instellingen, samengevat in de Stichting Scarabee. Al heel snel heeft ook het COA zich gemeld om te kijken wat daar mogelijk was. Aanvankelijk was het de bedoeling daar 660 asielzoekers te huisvesten, in samengang met de Stichting Scarabee, om op die manier een zo goed mogelijke integratie tot stand te brengen en ook onze verantwoordelijkheid te nemen. Die gesprekken liepen vanaf ongeveer december vorig jaar, maar die hebben niet erg gevlot. Het ging niet van snel halen, snel thuis, want al heel snel bleek dat het toch wat moeilijker was dan we aanvankelijk dachten.

Terug van vakantie, eind augustus, kreeg ik een telefoontje van de staatssecretaris, of wij als gemeentebestuur van Weert niet wat konden opschieten met de procedure, omdat hij heel erg omhoog zat met de instroom van asielzoekers. In de zomermaanden is de situatie immers dramatisch verslechterd wat dat betreft. Het heeft ertoe geleid dat op dinsdag 8 september een collegebesluit is genomen door het huidige college, unaniem, om inderdaad niet meer weg te kijken, maar te kijken naar wat er in de wereld aan de hand was en vanuit het oogpunt humaniteit, actualiteit en gelegenheid een beslissing te nemen.

Het college van burgemeester en wethouders vraagt vanavond uw steun voor die beslissing, een beslissing om het mogelijk te maken dat er in Weert een AZC wordt gevestigd voor een periode van vijf jaar voor duizend personen, onder voorwaarden. Die voorwaarden staan in de bestuursovereenkomst die vanmiddag is afgetikt en als het goed is ook bij uw stukken ligt.

Stond het college met de rug tegen de muur, staat de raad met de rug tegen de muur? Bestuursrechtelijk niet. Afgelopen zaterdag hebben we dat nog gemerkt toen de staatssecretaris met een extra verzoek kwam. Daarover hebben we gezamenlijk gesproken en we hebben de staatssecretaris gezamenlijk verteld dat we dat extra verzoek geen goed idee vonden. Op 8 september heeft het college een besluit genomen en een zorgvuldig pad uitgezet; dat willen we eerst aflopen. De raad staat wel, en het college stónd dat, moreel met de rug tegen de muur. Want je kunt niet weg blijven kijken als er zo'n groot probleem is in de wereld, in Nederland en nu ook in

Weert. We hebben de gelegenheid en we kunnen het als bestuurders toch niet uitleggen dat we mensen in Nederland buiten laten slapen, terwijl in de Van Hornekas een gelegenheid voor duizend mensen is? De actualiteit, de humaniteit en de gelegenheid hebben ertoe geleid dat het college dit besluit heeft genomen.

Een zeer moeilijk besluit, en dat bleek ook gisteravond wel. We wisten van tevoren dat we met dit besluit niet alle Weertenaren blij zouden maken. Emoties, onrust, commotie, maar het college had moreel gezien geen keus en staat volledig achter de beslissing die het heeft genomen. Vanavond vragen wij nu uw steun, geen instemming, maar steun, want wij zijn ervan overtuigd dat, als we samen die verantwoordelijkheid nemen, de drie bestuursorganen, burgemeester – soms wordt het overigens wel heel persoonlijk gemaakt –, B&W en raad, we ook samen aan onze burgers kunnen uitleggen dat het besluit op deze manier een goed besluit is. We kunnen dan ook samen met onze bewoners in gesprek, om ervoor te zorgen dat de gevreesde onrust, de gevreesde emotie en de gevreesde commotie in de praktijk – want dat blijkt pas in de praktijk – overbodig zullen blijken te zijn geweest. Samen met onze inwoners kunnen we dan ook die duizend nieuwe Weertenaren op weg gaan helpen in het nieuwe bestaan dat ze gaan krijgen in Nederland.

Samen, beste mensen, is alles mogelijk. Dit probleem kunnen we echt alleen samen oplossen. We hebben een brug te slaan tussen voorstanders en tegenstanders. We hebben respect, ik ook als burgemeester, voor mensen die het geen goed idee vinden. Ik heb ook respect voor hun argumenten. Ik heb echter geen respect voor mensen die zich op een bepaalde manier – laat ik het zo maar nuanceren – uitlaten op de social media en die onrust veroorzaken. Maar ik weet en ik snap – dat heb ik ook gisteravond gezegd – dat het niet makkelijk is dat je de ene dag naar dat mooie Kazerneterrein staat te kijken en dat er de dag erna duizend nieuwe burens zijn, nieuwe burens vanuit een ander land, met een andere kleur, een andere religie, andere gewoonten. Dat, kan ik me voorstellen, vraagt wat van mensen. Daarvan hebben wij gisteravond gezegd dat wij alles gaan doen om dat zo goed mogelijk te laten verlopen. Wij geven geen garantie dat er nooit iets zal gebeuren. In elke wijk waar duizend mensen wonen, beste mensen, gebeuren, ook in Weert, dingen die wij niet graag zien. Ik word minimaal elke week een of twee keer gebeld, vaak 's avonds of 's nachts, dat een Weertenaar zijn vrouw in elkaar geslagen heeft, dat er onrust is, of dat er iets anders aan de hand is. We zullen het samen moeten doen, ook die nieuwe Weertenaren, vluchtelingen, voor vijf jaar wat ons betreft en voor maximaal duizend. Daar gaan we voor, dat ligt nu voor en daar hebben wij mee ingestemd.

Onze staatssecretaris heeft enkele weken terug een oproep gedaan voor moedige bestuurders. Die heeft hij in Weert. Wij hebben een moedig besluit genomen: voor vijf jaar duizend asielzoekers. Maar ook niet meer, staatssecretaris. Dat is ook een moedig besluit geweest van afgelopen zaterdag. Toen hebt u ook die zelfde moedige bestuurders gezien, toen wij nee zeiden. En stel nou – die vraag is me ook al vaker gesteld – dat die staatssecretaris toch...., nou, dan zijn er nieuwe omstandigheden, maar daar gaan wij niet van uit. Vanavond ligt een brief aan u voor, met het verzoek in te stemmen met het collegebesluit.

Ten slotte nog dit. Naar aanleiding van gisteravond zijn we vandaag massaal gebeld door heel veel Weertenaren die op allerlei manieren willen gaan helpen; dat vind ik ook een positief signaal. Ik sluit niet uit – dat wil ik ook nog een keer bevestigen – dat er echt ook Weertenaren bij zijn die het gewoon niet zien zitten, in ieder geval vandaag nog niet. Ik hoop dat dat in de toekomst wel zo zal zijn.

Het woord is thans aan de raad, te beginnen bij de grootste fractie.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. Als fractievoorzitters hebben wij bij elkaar gezeten om hier een unaniem geluid te kunnen laten horen, wat volgens mij ook voor de buitenwereld het beste is. Gedeeltelijk is dat gelukt. De PvdA heeft namelijk een motie opgesteld en die wordt door Weert Lokaal volledig gesteund.

De voorzitter: Het lijkt me het beste dan eerst het woord te geven aan de indiener van de motie.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben inderdaad een motie voorbereid, maar ere wie ere toekomt: het is onder anderen de heer Peterse van de SP geweest die met het idee kwam raadsbreed een motie voor te bereiden. De motie wordt, voor zover ik nu weet, niet ondersteund door D66, en luidt als volgt:

Motie M1

De raad van de gemeente Weert,
in vergadering bijeen d.d. 15 september 2015;
overwegende dat:

- het college een besluit heeft genomen om in te stemmen met de opvang van asielzoekers in de Van Hornekazerne en een bestuursovereenkomst met COA;
 - het college de raad verzoekt steun te betuigen voor dit besluit;
- sprekt uit:
- het collegebesluit om op het KMS-terrein voor de duur van 5 jaar 1.000 vluchtelingen te huisvesten te steunen;
 - de nieuwe inwoners van Weert dan ook een warm welkom in Weert te heten

De heer Van Buuren: Mijnheer de voorzitter. Toen ik vandaag terugreed uit Nijmegen – zoals u weet, doe ik dat bijna iedere dag –, kwam ik plotsklaps een bord tegen dat ik blijkbaar in al die negen jaar niet heb gezien, maar dat ligt meer aan mij dan aan dat bord, want dat zal er al die tijd wel gestaan hebben. Het is een provinciaal bord en daarop staat: *De Limburgers heten u welkom*. Dat lezende, dacht ik: dat is wel effe wat anders dan ik gisteravond gehoord heb, maar het past wel helemaal in de situatie die is ontstaan.

We zijn in Weert naar mijn mening geconfronteerd met het falen van de internationale rechtsorde en het falen van de Europese Unie, want pas toen allerlei emoties ontstonden over beelden en signalen die op tv kwamen, werden de leiders wakker geschud en besloten dan maar eens te kijken naar oplossingen, om uiteindelijk de vluchtelingenstroom in te dammen. Ook allerlei politici in Den Haag rollen dan over elkaar heen om allerlei voorstellen te doen hoe dat zou moeten. *Safe havens* kwamen voorbij en het opvangen in de regio, waarbij we allemaal zijn vergeten dat we niet zo heel goed zijn in safe havens – daar moeten we toch een Joegoslavisch

trauma van over hebben gehouden. Allemaal symboolpolitiek, waarmee de illusie wordt gewekt dat de oplossingen direct voorhanden zijn. Die zijn er echter niet.

Laten we nu eens gewoon teruggaan naar de actualiteit waarmee het college recent geconfronteerd werd. Het enige wat ik daarvan kan zeggen, terugdenkend aan het bord dat ik onderweg tegenkwam, is dat ook die vluchtelingen wat de VVD betreft van harte welkom zijn in Weert. In de VVD hebben wij er uitgebreid over gesproken en zoals dat in een goede partij past, is er ook iemand die daar een andere mening over heeft. Ik verzoek u hem nu het woord te geven.

De voorzitter: Volgens mij zit hij naast u. Aan u het woord, meneer Engelen.

De heer Engelen: Mijnheer de voorzitter. Er ligt hier een vraagstuk voor dat niet alleen voor Weert, niet alleen voor Nederland, maar voor heel Europa een grote impact kent. Laat ik vooropstellen dat de beelden die we zien op tv ook mij aangrijpen. Het beleid in Nederland en Europa kraakt aan alle kanten en biedt geen oplossing voor dit probleem. Zo ook biedt de opvang die wij in Weert willen bieden geen oplossing. De ongecontroleerde toestroom van vluchtelingen en economische migranten zal moeten stoppen om de maatschappij zoals wij die kennen, te waarborgen. Vluchtelingen dienen opgevangen te worden, maar het COA heeft mij er niet van kunnen overtuigen dat dit ook daadwerkelijk alleen vluchtelingen zijn. Los daarvan is de hele verdeling in Nederland niet naar behoren. Deze regio neemt al erg veel verantwoordelijkheid, in tegenstelling tot de regio's in de Randstad.

Misschien ben ik wel bang, net zoals enkele buurtbewoners rondom het AZC ook bang zijn. Ik kan de gevolgen niet overzien van duizend mensen in een Weerter woonwijk, waarbij de culturele verschillen dermate groot zijn. Andere beelden op tv laten ook de keerzijde van barmhartigheid zien, zoals de plunderingen in Griekse dorpen. Angst is een slechte raadgever, daar ben ik mij van bewust.

Wij hebben van het COA en van het college veel antwoorden gekregen op vragen over onder andere veiligheid en de impact op onze woningen en de arbeidsmarkt. Ik hoop dat er plannen klaar liggen voor de toekomst indien zich calamiteiten voordoen. Daar vertrouw ik de burgemeester op. Vragen waar geen antwoorden op kunnen komen, zijn bijvoorbeeld wat de impact is op het imago dat Weert de afgelopen jaren zorgvuldig heeft opgebouwd, de kwaliteit van de woon- en winkelstad waar we zo trots op zijn. Wij hebben helaas geen glazen bol om in die toekomst te kijken.

De afgelopen dagen is hierover al heel veel gesproken en ik begrijp de keuze van het college volledig, aangezien het deels gedwongen wordt door verantwoordelijkheden en keuze van hogerhand. Toch zal ik mijn steun niet uitspreken, omdat ik er als persoon niet volledig achter kan staan. Dat doe ik in deze raadzaal op een beschaafde manier en ik distantieer mij dan ook van anonieme en ongepaste reacties op social media. Ik begrijp dat niet iedereen mijn keuze kan en zal waarderen, maar ik vraag het college, de overige raadsleden en de inwoners van Weert mijn keuze te respecteren, hetgeen ik ook bij uw keuze zal doen. Dank u wel. (Applaus)

De voorzitter: Eigenlijk is applaus niet toegestaan, maar nu mag het wel een keer. Zo gaan we ook met elkaar om. We respecteren elkaars standpunten.

De heer Goubet: Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat ik gewoon even een persoonlijk verhaaltje houd. De laatste dagen is mij heel vaak gevraagd wat ik er nou eigenlijk zelf van vind dat dit besluit genomen moet worden en dat zoveel mensen hier naartoe komen. Daar kun heel zwart-wit over denken, wat ik jammer vind, want de werkelijkheid is toch vaak ergens grijs. Helemaal voor, of helemaal tegen kun je ook niet zijn, maar eigenlijk maakt dat ook niet zoveel uit. Van de week hoorde ik daarover de volgende vergelijking. Een bepaalde mening erover hebben, of het nu wel of niet goed is dat vluchtelingen hier naartoe komen, is een beetje hetzelfde als wanneer je huis in de fik staat en je buurman naast je zegt dat je eigenlijk meer brandmelders op had moeten hangen. Dat is leuk, maar op dat moment heb ik toch graag dat de brandweer komt, want er moet geblust worden. Zo ziet de SP het ook een beetje. De mensen komen hier naartoe, ze zijn hier en moeten opgevangen worden. En laten we daar in Weert nu een hele goede plek voor hebben, op de KMS.

Ik deel de zorgen die zojuist de heer Engelen uitsprak en de zorgen die ook gisteren massaal door de mensen hier beneden in de hal werden uitgesproken. Ik heb ook telefoontjes gehad de afgelopen weken, ik heb berichtjes via Facebook gehad, via Messenger, noem maar op, op alle mogelijke manieren, van alleenstaande moeders bijvoorbeeld die zich afvragen of ze straks nog alleen over straat durven, of ze hun kinderen nog alleen op straat durven sturen. Ik snap al die zorgen heel erg goed. Je gaat dan diep in jezelf kijken en dan begint toch te overheersen dat we iets voor die mensen moeten doen, en dat we dat hier in Weert ook kunnen doen.

Alle voors en tegens overwegend, zijn wij het als SP eens met de keuze van het college, ook omdat er afspraken zijn gemaakt met het COA over medegebruik van het terrein, en dingen die we ook al langer willen, zoals de Nelissenhofweg, het terrein van het College, en noem maar op. Wat daar allemaal onder ligt, en wat het belangrijkste is, is gewoon de menselijkheid. Wij willen mensen helpen en daartoe zijn we bereid. Daarom zal de fractie van de SP ook voor dit voorstel stemmen.

Mevrouw Geelen: Mijnheer de voorzitter. Laten we beginnen met de vraag waarom we hier vanavond bij elkaar zijn. Het college van Weert vraagt de gemeenteraad steun te betuigen aan zijn besluit ten aanzien van het opvangen van duizend asielzoekers in de Van Hornekazerne voor een periode van vijf jaar: *steun* van de gemeenteraad, want het formele besluit, dat binnen het mandaat van het college valt, is al door het college genomen. Er komt dus een AZC in Weert. Volgens de burgemeester hebben we een politiek probleem wanneer de gemeenteraad geen steun verleent. Dit is voor ons geen argument om geen steun te verlenen, maar op de gang van zaken en het proces kom ik zo meteen nog even terug.

Allereerst de vraag die voorligt. Laat ons daarover duidelijk zijn: wij zijn als CDA-fractie unaniem van mening dat het onze morele plicht is om mensen die moeten vluchten uit oorlogsgebieden, die hun leven daar niet zeker zijn, te helpen. Wij verlenen dus steun aan het besluit om de Van Hornekazerne ter beschikking te stellen voor vluchtelingen.

Al meer dan een jaar zien we allemaal op de tv de bootjes met vluchtelingen uit het Midden-Oosten en Afrika naar Europa komen. Als Nederland worden we al maanden geconfronteerd met een vluchtelingenstroom die groter is dan ooit. Al die

tijd wachten we allemaal op een structurele oplossing vanuit de EU en de VN. Als gemeente hebben we daar geen invloed op, maar we hebben wel met de gevolgen te maken. Daarin moeten we ook samen solidair optrekken, als landen binnen Europa en als gemeenten binnen Nederland. Ook Weert zal hierin, net als andere gemeenten, een inspanning moeten leveren. 60 gemeenten gingen ons al voor en stonden voor dit dilemma. De komende tijd zullen er ongetwijfeld nog meer volgen. Wij zijn hierin niet de enige. Het zorgt wel voor heel veel bezorgdheid in de Weerter samenleving en die moeten we heel serieus nemen. Omwonenden hebben terecht vragen over de effecten voor de veiligheid in hun wijk. Zullen er mensen rond gaan hangen en, zo ja, wat doet de gemeente dan? Kunnen mijn kinderen nog wel veilig op de fiets en, aan de andere kant: wat betekent de komst van een AZC voor de waarde van mijn huis? Deze, en nog veel meer vragen, lezen we op internet, horen we op straat en werden gisteren tijdens de informatiemarkt duidelijk geventileerd, en terecht vinden wij.

Vorige week donderdag werden we voor het eerste geïnformeerd als raad, vrijdag ging een brief uit naar de omwonenden en was er een persconferentie. Zaterdagmiddag stond de staatssecretaris op de stoep met een extra verzoek, namelijk om bovenop de duizend nog duizend extra asielzoekers met ingang van zaterdagavond al te plaatsen. Deze overvaltechniek zorgt voor veel extra onrust en bezorgdheid.

Nood breekt wet. Dat gezegde kennen we allemaal. De minister en de staatssecretaris verwachten van de Nederlandse gemeenten dat, wanneer zij met een urgent verzoek komen, in sneltreinvaart beslissingen worden genomen over een dergelijke ingrijpende zaak voor de inwoners. Tijd om op een heel zorgvuldige manier een traject in te steken, is er dan blijkbaar niet meer. Was dit hier ook nodig? In het persbericht van de gemeente op vrijdag 5 september lezen wij tot onze verbazing het volgende: *“Wij zijn al heel lang in gesprek met het COA. Dat is geen geheim.”* Voor onze fractie was het dat wél. Ons was niet bekend dat het college direct met het COA in gesprek was. Wel wisten wij dat de Stichting Scarabee contacten onderhield met het COA, maar dat is in onze veronderstelling iets anders dan het college. Gezien de stellige positie die het college vorig jaar en begin dit jaar nog innam ten aanzien van de komst van een AZC in de Van Hornekazerne, zijn er onrealistische verwachtingen geschetst richting de Weerter bevolking. Er werd toen duidelijk gecommuniceerd dat een gesloten asielzoekerscentrum op het terrein niet gewenst was, maar het woord “gesloten” is toen in die context overgekomen. De titel was namelijk *“Weert verleent geen steun aan de komst van een AZC.”* Wij constateren nu dat er een draai is gemaakt en vinden dat dat uitleg vereist aan de raad en aan onze inwoners. Wij roepen het college dan ook hierover helderheid te verschaffen.

Terug naar de komst van de asielzoekers. Er zijn in Nederland uitgesproken voor- en tegenstanders van de opvang van asielzoekers. Daarnaast zijn er ook heel veel mensen die diep van binnen voelen dat we moeten helpen, maar zich tegelijkertijd veel zorgen maken over de locatie, over de gevolgen en effecten van de komst van een asielzoekerscentrum. In Weert is dat niet anders. Het CDA heeft hier

veel begrip voor. We vinden het dan ook van het allergrootste belang dat er aandacht is voor de zorgen die leven binnen de Weerter bevolking. Daarnaast moet de gemeente zich ervoor inzetten om het woongenot niet in het geding te laten komen en er alles aan doen om eventuele overlast te voorkomen en veiligheid en privacy te waarborgen. Er moet een duidelijk aanspreekpunt zijn, waar mensen te allen tijde met hun vragen, opmerkingen en meldingen terecht kunnen, waarmee dan vervolgens ook snel iets gedaan wordt, ook voor degenen die juist iets willen betekenen op dit gebied. Goede communicatie is gewoon onmisbaar.

Tot slot. Dat wij als gemeentebestuur van Weert onze verantwoordelijkheid nemen, daar staan wij absoluut achter. Wij vragen blijvende aandacht voor een prettig woonklimaat, waarin onze inwoners en asielzoekers op een goede manier samenleven. Op heel veel zaken rondom het grote vluchtelingenprobleem hebben we helaas geen invloed. Laten we ons daarom richten op de dingen die we wel positief kunnen beïnvloeden in onze eigen gemeente Weert.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Als voltallige gemeenteraad, en ook het college, hebben wij de afgelopen week geen gemakkelijke week gehad. Je hoort buiten ook de geluiden van: goh, het speelt al veel langer, we worden voor de gehouden, ze wisten dit al lang, enz. Afgelopen woensdag, dus nog geen week geleden, werden wij in het fractievoorzittersoverleg door de burgemeester op de hoogte gebracht van het verhaal dat vanavond voorligt. Vorige week donderdag hebben wij als raad zijnde bij elkaar gezeten om daarover van gedachten te wisselen. Vrijdag was al het eerste persmoment naar buiten toe, niet zo heel veel later dan deze raad geïnformeerd werd. Zaterdag was er wederom een raadsvergadering, waarin wij met z'n allen denk ik wel overvallen werden door het verzoek van de staatssecretaris en waarbij Weert ook wel een stellig geluid heeft laten horen, en gisteren onze bewonersavond. Daarmee wil ik duidelijk maken hoe het proces voor ons is geweest. Wij zijn hier helemaal niet al veel langer achter de schermen mee bezig geweest. Ik vind het wel belangrijk dat te stellen, omdat het aangeeft dat het voor ons ook misschien wel, misschien niet, een onverwacht verzoek is dat nu voorligt. Wij waren ons er wel van bewust dat er nog gesprekken gaande waren met het COA, maar niet van wat hier nu vanavond voorligt.

Het is geen gemakkelijke week geweest, maar wel een week waarin je als raadslid zijnde ook je verantwoordelijkheid moet nemen, zowel voor de voorstanders als voor de tegenstanders. Ik heb dan ook respect voor het standpunt van de heer Engelen, al ben ik het er niet mee eens. Je bent gekozen om een bepaalde verantwoordelijkheid te nemen voor de 49.000 inwoners van Weert, maar soms moet je besluiten nemen die verder gaan dan je eigen gemeente, je eigen stadsgrenzen, en ook besluiten durven nemen met je hart. Verstand is goed, en een stukje gezond boerenverstand is misschien nog beter, maar je hebt ook nog een stukje menselijkheid in je en volgens mij is dit het moment waarop Weert een stukje menselijkheid en medemenselijkheid kan tonen. Omliggende gemeenten hebben het al veel langer gedaan en het probleem dat nu voorligt is van ongekeerde grootte en wordt misschien nog wel groter.

De beelden in de afgelopen weken hebben ook op mij indruk gemaakt en daaraan wil ik nog iets persoonlijks toevoegen. Afgelopen zomer was ik op vakantie in Marokko, en daar zie je ook vluchtelingen: Syriërs, de Palestijnen, mensen uit Afrika. Als je dan in het vliegtuig zit en die oversteek maakt met je Nederlandse paspoort voor je, komt het heel dicht bij, want jij bent wel in de gelegenheid die oversteek veilig te maken en andere kinderen niet. Omdat mijn ouders gastarbeiders waren en mijn wieg in Nederland stond, heb ik die mogelijkheid wel. Het komt op dat moment heel dichtbij en dat is voor mij ook reden om te zeggen dat we menselijkheid moeten tonen. Maar dat niet alleen. Ik heb gisteren ook de geluiden gehoord van de omwonende Weertenaren, die terecht bang zijn, want wat komt er in mijn achtertuin, in mijn voortuin, wat zijn het voor mensen: zijn het gezinnen, alleenstaanden, mannen, kunnen wel of geen korte rokjes meer gedragen worden? Het zijn gevoelens en angsten die niet weggenomen kunnen worden door een bewonersavond of door te reageren op social media. Hopelijk kunnen ze wel worden meegenomen door er als gemeente serieus mee om te gaan en in de komende weken te laten zien dat een dergelijk initiatief van een AZC en hopelijk ook het medegebruik, positief kunnen landen in een woonwijk. Het college roepen wij dan ook op ervoor te zorgen dat serieus wordt omgegaan met de geluiden die er komen, niet alleen richting de gemeente, maar ook naar de politie en het COA, door te laten zien dat we vanavond niet dit besluit nemen en vervolgens overgaan tot de orde van de dag. We moeten er zowel voor de Weertenaren als voor de mensen die hier gehuisvest worden, voor zorgen dat het een prettige woonomgeving wordt, in z'n geheel. Wellicht zullen zich incidenten voordoen, maar misschien niet meer dan op andere plekken waar geen asielzoekers wonen. Laten we dit daarom vooral als kans zien, proberen er in gezamenlijkheid de schouders onder te zetten en de mensen een warm welkom in Weert heten.

Mevrouw Stokbroeks: Mijnheer de voorzitter. Gisteravond waren we ook hier, en met ons heel veel betrokken en bezorgde bewoners. De aanwezigen kregen te horen dat het college besloten heeft in te stemmen met het huisvesten van duizend asielzoekers in de Van Hornekazerne voor een periode van vijf jaar. Nadrukkelijk werd daarbij aangegeven dat dit de afspraak is die met het COA, Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers, is gemaakt en vastgelegd in een bestuursovereenkomst. Wij horen de mensen dan al denken: ja, da's fijn, maar we hebben toch helemaal niks te vertellen. En dat klopt. We hebben feitelijk niks te vertellen, want de Van Hornekazerne is niet van ons, maar eigendom van de Rijksvastgoeddienst en van het ministerie, wat betekent dat zij, als het nodig is, het gebouw per direct kunnen vorderen en extra asielzoekers opvangen, en die komen dan bovenop de duizend waarover we het vanavond hebben. Dus los van wat wij er al gemeenteraad allemaal van vinden: als Den Haag het echt wil, hebben wij niks te vertellen.

Ook wij waren verrast toen vrijdagavond het telefoontje kwam met een aanvullend verzoek van de staatssecretaris. De volgende dag zijn we bij elkaar geweest om te praten over dit verzoek, waarbij de staatssecretaris aanwezig was. Het zou inderdaad niet meer alleen gaan om de duizend mensen waarover wij als gemeente een bestuursovereenkomst aan het sluiten waren met het COA. Nee, er was extra

noodopvang nodig en dan zou het gaan om duizend mensen, en de eerste vijfhonderd zouden die zelfde avond al op de stoep staan en wij zouden niks kunnen zeggen tegen onze inwoners, want de bussen waren al zo ongeveer aan het rijden. Ja, dan krijg je nogal wat te horen! Maar wij zien ook de wereld om ons heen. Er gebeurt van alles, de nood is hoog. Wij hebben wel gezegd, als fractie van D66, dat wij tegen het verzoek zijn, met als argument dat wij het te grootschalig vinden voor de schaal van Weert, dat wij ons zorgen maken over het gebrek aan draagvlak bij onze inwoners als het gaat om dit soort aantallen, en vooral zonder dat wij onze inwoners hierover ook nog hebben kunnen spreken. En wat voor ons als partij heel erg belangrijk is: wij hebben vooral ingezet op het maatschappelijk belang en het medegebruik, en dat zou op zo'n manier niet meer mogelijk zijn. En ja, als je dan hier in de raadzaal zit en je krijgt de boodschap "als jij nu niet instemt, slapen vannacht duizend mensen buiten", dan voelt dat alsof een mes op je keel wordt gezet. Als jij nee zegt, gebeurt dat! Maar wij staan niet alleen voor al die asielzoekers die hier binnenkomen, wij staan ook voor het belang van Weert en onze eigen inwoners, en dat hebben wij op dat moment voorop gesteld: goede communicatie en de afspraken die wij gemaakt hebben, komen wij na. En ja, de staatssecretaris had de mening van de raad van Weert naast zich neer kunnen leggen. Hij had kunnen vorderen, maar dat heeft hij niet gedaan. Hij heeft elders noodopvang geregeld en dat waarderen wij. Wel hebben wij de urgentie en het dringend beroep van de staatssecretaris ter harte genomen. Daarom zitten wij vanavond hier aan tafel en niet donderdag, zoals in eerste instantie de bedoeling was, maar wel met de informatieavond zoals we die afgesproken hebben met onze inwoners en de mogelijkheid voor onze inwoners om in een openbare raadsvergadering hun mening te verkondigen.

De actualiteit en de urgentie van het tekort aan opvangplekken neemt alleen maar toe en het probleem wordt alleen maar groter en groter. Daarom steunen wij het college van burgemeester en wethouders in zijn besluit om duizend asielzoekers op te vangen in de voormalige Van Hornekazerne in Weert voor een periode van vijf jaar. Ook wij nemen onze verantwoordelijkheid, maar een aantal voor ons belangrijke punten zijn wel als randvoorwaardem opgenomen in de overeenkomst tussen het COA en de gemeente, en wel de volgende: duizend is een aantal dat volgens ons past bij de maat van Weert, het gaat slechts om het gebruik van een gedeelte van het terrein, maatschappelijk medegebruik, waaronder de sporthal, het zwembad, andere gebouwen en de parkeerplaatsen, is hierdoor vanaf het begin mogelijk. Het COA werkt hieraan mee, zodat we ook echt stappen kunnen zetten om de ontwikkelingen voor Weert-West voor elkaar te krijgen. En daar blijft het wat ons betreft ook bij. Op deze manier vinden wij dat er een goede balans is tussen de noodzaak om mee te werken aan opvang en de impact die dit heeft in onze gemeente. En goede communicatie is van het grootste belang, als het gaat om een besluit met zoveel impact. Dat betekent ook een duidelijk aanspreekpunt, waar onze mensen die zich zorgen maken per direct terecht kunnen, want, zoals we in het besluit kunnen lezen: morgen komen de mensen. Daarom is het ook goed dat wij hier vanavond over spreken en dat wij ook uitleggen waar de gemeente wel over gaat en niet over gaat.

Dan nog even de reden waarom wij er bewust voor hebben gekozen de motie niet mee in te dienen, terwijl wij wel het besluit van het college steunen. Wij zijn van mening dat wij hier zitten voor alle Weertenaren, de voorstanders en de tegenstanders. In de motie word niet alleen opgeroepen steun te verlenen aan het besluit, maar ook om iedereen warm welkom te heten, en wij vinden dat wij dat niet namens iedereen uit kunnen spreken. Wij waarderen ieders mening in dezen en daarom steunen wij de motie niet.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. De raad van Weert buigt zich vanavond over het besluit van B&W om duizend vluchtelingen voor de duur van vijf jaar op te vangen in de Van Hornekazerne in Weert. De afgelopen week heb ik samen met alle collega-raadsleden en het college gepraat, zo u wilt gediscussieerd, over dit besluit. We hebben dat op een open en oprechte manier gedaan, met respect en begrip voor ieders mening. De ratio en de emotie mochten hand in hand gaan met elkaar, waarvoor mijn dank. Een duivels dilemma om nee te zeggen tegen de noodopvang. Voor de meesten van ons de moeilijkste beslissing in de afgelopen jaren. Je praat immers over mensen, onze mensen, de inwoners van Weert, onze medemensen, de mensen die op de vlucht zijn en hard en huis achter moeten laten, weg uit een land waar een mensenleven niks waard is. En dan besef je welk een rijkdom wij kennen in ons Nederland en in ons Weert.

De reacties, van positief tot boos, ja zelfs reacties die zeer ongepast zijn: je ziet ze voorbijkomen. Ik wil ze kunnen begrijpen, en respecteren doe ik ze al. Zijn we bang voor het onbekende? Zijn we bang omdat de meeste verhalen vaak negatief zijn? Weten we wat er gaat gebeuren en hoe het zal zijn? Nee, want wij hebben er geen ervaring mee. Onbekend maakt onbemind, zegt het spreekwoord. We hebben het alleen van horen zeggen, of uit de media. Nee, ik wil het niet bagatelliseren. Er zal wel een kern van waarheid in zitten, hoe klein of hoe groot. Als wij de negativiteit blijven voeden, groeit dat beeld en daar wil ik niet aan meedoen. Als gekozen volksvertegenwoordiger heb je een verantwoordelijkheid, en die neem je, en daar mag u mij ook op aanspreken.

De komst van het AZC houdt de gemoederen in ons stadje bezig, en dat is natuurlijk ook te begrijpen. Een tijdje terug is verteld dat er geen AZC zou komen. In het plan van Scarabee was er blijkbaar toch plaats voor 500 tot 650 vluchtelingen; alleen is dit toen niet zo helder gecommuniceerd. Punt van aandacht is in ieder geval dat er vanaf nu een betere communicatie zal moeten komen ten aanzien van het gebeuren rondom het AZC.

Er dienen zich al tal van initiatieven aan om te bezien of op het terrein maatschappelijk medegebruik mogelijk is. Ik noem maar de Stichting OntspanWater, die met een initiatief komt. Veel mensen bieden zich al aan om op het terrein samen iets te doen met de nieuwe inwoners van Weert. Vorige week en gisteren hebben we kunnen horen dat extra maatregelen zijn genomen betreffende de veiligheid en de openbare orde. Alle betrokken partijen hebben aangegeven dat overleggen worden opgestart met de omwonenden, met de politie en met de gemeente, met het doel een goede relatie tussen de omwonenden en de inwoners van het opvangcentrum in Weert te realiseren.

Werkgelegenheid komt er ook in Weert, een van de aspecten, en laten wij hopen dat die werkgelegenheid is weggelegd voor de inwoners van Weert.

Het besluit van het college ondersteun ik volledig. Wel wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om mijn ongenoegen te uiten over het feit dat de Europese Unie nog steeds niet in staat is gebleken om tot een akkoord te komen over de verspreiding van de vluchtelingen. De lokale overheden worden op die manier voor duivelse dilemma's geplaatst. Vergeef me mijn woorden, maar Europese Unie: dit is schandelijk. Neem nu eens uw verantwoordelijkheid!

Persoonlijk wil ik erin geloven en erop vertrouwen dat de komst van duizend nieuwe inwoners mogelijkheden en kansen biedt. Tolerantie en openstaan voor, maar tevens de nieuwe inwoners begeleiden en kennis laten maken met onze stad, zijn dingen die we samen zullen kunnen doen. Maar ook de nieuwe inwoners van Weert hebben hun verantwoordelijkheden.

De afgelopen week las ik op Facebook een reactie die ik u niet wil onthouden. Deze heeft me de hele week in de ban gehouden. Met toestemming van de schrijfster lees ik het voor. Het bericht is geschreven op de dag nadat in de krant stond dat er mogelijk een asielzoekerscentrum zou komen. "Wat veel angst, lees ik sinds vanochtend bekend is geworden dat er waarschijnlijk duizend vluchtelingen worden opgevangen bij ons om de hoek. En ja, ik gun deze mensen een plek om veilig te leven bij mij om de hoek. En ik wil er vrijwilligerswerk gaan doen en spullen heen brengen, absoluut. En toch, stiekem voel ik ook een beetje angst, angst voor het onbekende. Deze mensen zullen vaak zwaar getraumatiseerd zijn, hebben hulp nodig. Kunnen we die voldoende bieden? En ja, ze hebben een totaal andere cultuur en dat zou misschien lastig kunnen zijn. Ik begrijp de grote angst van de mensen. Op Facebook kwam ik een beeld tegen van twee mensen die met elkaar vechten en met de rug tegen elkaar zitten, maar binnen in hun zit het kind, en het kind wil eigenlijk graag kennis maken met de ander, wil eigenlijk van de ander gaan houden. maar hoe moeilijk is dat. En hoe zou het kunnen zijn wanneer we met onze kinderlijke onbevanging de ander kunnen benaderen? Contact maken vanuit de universele behoefte aan veiligheid, verbinding en liefde. Hoe mooi zou dat zijn!" Mijn jongens zouden graag met de vluchtelingenkinderen gaan voetballen, vertelde ze me deze week; ik hoop vooral voor deze kinderen dat het snel kan.

De heer Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter. Liever hadden we deze situatie met z'n allen niet gehad, liever hadden we helemaal geen vluchtelingen in deze wereld, liever zouden we zien dat er een echte oplossing voor het probleem wordt gevonden en liever hadden we geen kazerne in de wijk gehad. Maar het is nu eenmaal niet anders, daar kunnen we niets aan doen, net zo min als de vluchtelingen iets kunnen doen aan de strijd in hun land.

Na alle indruk makende beelden en berichten is me één ding duidelijk geworden: we dienen er te zijn voor onze medemens die in moeilijkheden verkeert. We dienen als Nederland en als Weert verantwoordelijkheid te nemen. Waarom? We zijn allemaal mensen en in de basis steken we allemaal hetzelfde in elkaar, we zijn alleen geboren in verschillende situaties. We mogen van geluk spreken dat we in Nederland geboren of opgegroeid zijn. Als we de situatie om zouden draaien, zouden we

hetzelfde reageren als de huidige vluchtelingen, die nu naar Weert komen en in grote getale ook Europa binnenkomen, en zouden we blij zijn met een warm welkom na een verschrikkelijke en zware reis.

Het besluit om vluchtelingen tijdelijk op te vangen in Weert is dan ook geen moeilijk besluit voor Weert Lokaal. Dat zijn we verplicht. Er moet ons echter toch iets van het hart, dat verder niets afdoet aan wat ik zojuist gezegd heb. Weert neemt terecht zijn verantwoordelijkheid. Het is echter noodzakelijk dat ook Europa en Den Haag verantwoordelijkheid gaan nemen. Door Europa wordt geen verantwoordelijkheid genomen, misschien wel in woorden, maar zeker niet in daden. Hiermee is nogmaals duidelijk geworden dat één Europa, behalve misschien een gezamenlijke munt, een illusie is die ons alleen maar armer maakt, armer niet perse in geld, maar wel in barmhartigheid en welzijn. Ook Den Haag neemt zijn verantwoordelijkheid niet. Meneer de staatssecretaris verzoekt de gemeenten op stel en sprong vluchtelingen op te vangen en legt hiermee het probleem voor de zoveelste keer terug bij de gemeenten. Gelukkig zijn de meeste bestuurders van gemeenten zich bewust van hun verantwoordelijkheid en gaan zij in op de noodroep van de staatssecretaris, maar meneer de staatssecretaris, en bijna geheel Den Haag, moet inzien dat het de hoogste tijd is om zelf ook verantwoordelijkheid te nemen, naar Europa toe, maar ook op nationaal terrein. Ze zijn als de dood om het huidige asielbeleid te bespreken in de Tweede Kamer, bang om een duidelijke stelling in te nemen zonder politieke escapes. Het huidige asielbeleid is niet passend meer in deze tijd en dient dus heroverwogen te worden. We vragen het college en de burgemeester dan ook om deze boodschap aan de staatssecretaris te verstrekken en hem te verzoeken om ook zijn verantwoordelijkheid te nemen, onder andere door de discussie in de Tweede Kamer aan te gaan omtrent het asielbeleid.

Waar Den Haag niet duidelijk en eenduidig in zijn beleid is, is het aan de bestuurders van de gemeente Weert om wel zo mogelijk zoveel mogelijk duidelijkheid te verschaffen aan hun inwoners. Met name de inwoners in het gebied waar de kazerne gevestigd is verdienen deze duidelijkheid. We begrijpen dat geen honderd procent-garanties afgegeven kunnen worden, waar we dit wel graag zouden willen. Daarin zijn we afhankelijk van Europa en Den Haag. Maar op dit moment kunnen we wel zeggen: duizend vluchtelingen zijn duizend vluchtelingen, en niet meer. Meer zou onverantwoord zijn voor een gemeente zoals Weert. En vijf jaar is vijf jaar en niet meer. Daar gaan we dan ook van uit.

Verder spreken we de hoop uit dat gekeken wordt naar de samenstelling van asielzoekers. Gezinnen brengen mogelijk minder risico's met zich mee dan alleenstaande mannen. Omdat de kazerne in een woonwijk ligt, is het verstandig om er bij het COA op aan te dringen hiermee ook rekening te houden.

Last but not least kan niet genoeg benadrukt worden dat duidelijke, transparante en eenduidige communicatie heel belangrijk is, wat er ook gebeurt, niet alleen in het begin, maar gedurende de gehele vijf jaar, aan alle belanghebbenden. Wij vertrouwen erop dat dit ook zal gebeuren.

De voorzitter: Dames en heren. Ik stel voor dat we nu even een paar vragen beantwoorden. Zelf zal ik er een aantal voor mijn rekening nemen en daarna zal ik de wethouders Sterk en Van Eersel het woord geven.

Allereerst wil ik nog even op de procedure ingaan. Door mevrouw Geelen, maar ook door anderen, is de vraag gesteld, en gisteravond kwam het eveneens aan de orde, waarom het nu allemaal zo snel en haastig moet. We waren immers in gesprek en waarom moet dat nu in een stroomversnelling raken? Het heeft vooral te maken met de situatie die is ontstaan nadat Syrië ontploft was. Als gevolg daarvan zijn massa's mensen via Griekenland en Hongarije naar Duitsland en Nederland gekomen. Vier weken geleden nog maar kwamen slechts 800 asielzoekers per week Nederland binnen, nu is dat in die korte tijd gegroeid naar 3.500. Dat toont de urgentie aan. Vandaag in het overleg met het COA over onder andere de bestuursovereenkomst werd ons de vraag gesteld wanneer deze raadsvergadering afgelopen zou zijn. De nood is namelijk zo hoog dat zodra van ons groen licht is gekregen, al asielzoekers deze kant op zullen komen. Ik heb het COA gezegd dat we eerst een beslissing gaan nemen in de raad en dat, als de raad met dit besluit kan instemmen, de kazerne voor vijf jaar beschikbaar zal zijn voor duizend asielzoekers. Daar gaan we voor, heb ik het COA gezegd, en dat zullen we ook gaan communiceren.

Vandaag heeft de VNG alle gemeenten opgeroepen hieraan mee te werken. Ik vind dat wij als Weert het goede voorbeeld hebben gegeven en dat zal ik ook uitdragen, in bestuurderskringen en waar niet nog al meer. Verder heb ik vandaag begrepen dat mevrouw Merkel een extra top heeft aangevraagd om de bron van deze vluchtelingenstroom te gaan aanpakken. Dat is een goed signaal, want daar moet het inderdaad gaan gebeuren. Het probleem moet aan de bron worden aangepakt, anders blijven de mensen Nederland en Duitsland binnenstromen.

Over de communicatie zijn ook een aantal vragen gesteld. Wat dat betreft kan ik melden dat een brief in voorbereiding is die morgen aan alle omwonenden zal worden toegestuurd, dezelfde omwonenden die we voor gisteravond hadden uitgenodigd, met daarin het collegebesluit, maar vooral ook met een aantal belangrijke telefoonnummers. Gisteravond heb ik de bewoners al verzekerd dat, als er problemen zijn, wij daarvoor zullen gaan staan. Wij zullen dan bereikbaar zijn. Ik heb met hen afgesproken dat, hoewel het COA natuurlijk verantwoordelijk is, wij daar niet voor zullen weglopen. In de brief hebben wij tevens aangegeven dat op 22 oktober a.s. een nieuwe bijeenkomst zal worden gepland, waarin zal worden nagegaan hoe het gegaan is. Tot die tijd zal 24 uur per dag een 06-nummer van de gemeente beschikbaar zijn voor de omwonenden. Daarvan zal een logboek worden bijgehouden. Wij hopen dat dat telefoonnummer zo weinig mogelijk gebeld zal worden, maar we gaan het zeer serieus aanpakken, niet alleen met woorden, maar ook met daden. Communicatie is het toverwoord, dat wordt wel vaker gezegd, maar wij zullen er in ieder geval alles aan doen, dat zeg ik u toe, om te voorkomen dat het daar mis gaat. Ook het COA zullen wij daarop aanspreken.

Morgen zullen er ook asielzoekers komen. De asielzoekers die op dit moment in de IJsselhallen en in Oirschot verblijven zullen met aan zekerheid grenzende waar-

schijnlijkheid naar Weert komen, om daar weer plaats te maken voor wellicht anderen. Met het COA hebben wij afgesproken dat wij morgen om twaalf uur – en als u in de gelegenheid bent, nodig ik ook u daar graag voor uit – op het Kazerneterrein aanwezig zullen zijn om de mensen welkom te heten. De eerste bussen zullen misschien vannacht al wel aankomen, maar morgen om 12 uur willen wij daar in ieder geval ook acte de présence geven.

De laatste spreker heeft het college opgeroepen een bepaalde boodschap aan de staatssecretaris mee te geven. Als er niets verandert in het vluchtelingenbeleid en als Europa zijn verantwoordelijkheid niet neemt, sluit ik niet uit dat we binnenkort weer een verzoek krijgen van de staatssecretaris. Maar zoals ik al zei: hij heeft om moedige bestuurders gevraagd en die krijgt hij met het gemeentebestuur van Weert. Wij zijn moedig in ja, maar we zijn ook moedig in nee, zo de staatssecretaris mocht overvragen. Dat hebben we afgelopen zaterdag samen ook bereikt. De staatssecretaris heeft het inderdaad niet afgedwongen, zoals mevrouw Stokbroeks terecht opmerkte, en toen hij vertrok heb ik hem persoonlijk nog even in zijn oor gefluisterd: dit verdient respect, maar hou dat respect ook van het gemeentebestuur van Weert, want wij hebben nog een hele weg te gaan. Dit besluit nemen is één, maar het uitvoeren is twee en daar komt het op aan.

Wellicht kan wethouder Sterk nu iets vertellen over het begin van de gesprekken, want ik heb begrepen dat daarover nog misverstanden bestaan.

Wethouder Sterk: Mijnheer de voorzitter. Of het een misverstand is, weet ik niet, want volgens mij zijn wij altijd helder geweest. Het vorig jaar heeft het college duidelijk aangegeven dat het op het KMS-terrein geen asielzoekerscentrum wenst met, zoals ik het altijd noem, een hekje eromheen, voor 2.000-3.000 mensen. Dat willen we absoluut niet. Het moet een open, toegankelijk terrein zijn dat altijd in verbinding staat met aan de ene kant de stad en aan de andere kant Weert-West, het IJzeren Mangebied, de natuur. Dat is altijd ons standpunt geweest en dat hebben we ook altijd gecommuniceerd. In die zelfde periode, 2014, is het COA bij ons gekomen met de vraag of het KMS-terrein gebruikt kon worden voor een AZC. Het idee was toen nog het hele AZC te laten landen op het KMS-terrein. Wij hebben toen laten weten dat wij dat niet wilden, maar dat wij niets tegen asielzoekers hadden, integendeel, dat die zelfs welkom zijn in Weert, en dat wij bereid waren mee te zoeken naar alternatieven. Het gebruik van het totale KMS-terrein voor asielzoekers was ons echter een brug te ver. Kennelijk heeft het COA dat in z'n oren geknoopt. Tegelijkertijd is het, zoals ook in de media heeft gestaan, op eigen initiatief in gesprek gegaan met de Stichting Scarabee, om te onderzoeken of in synergie van aan de ene kant sociaal-maatschappelijk en aan de andere kant vanuit de eigen functie, op het terrein iets zou kunnen worden gedaan. Dat heeft buiten de gemeente om gelopen, al was het ons wel bekend dat die gesprekken werden gevoerd.

Voor de afgelopen zomer liet het COA ons weten dat het in de gesprekken met Scarabee dusdanig was gevorderd, dat het na de zomer met een voorstel aan de gemeente wilde komen over de manier waarop het die samenwerking vorm wilde geven. In dat gesprek werd ons tevens aangegeven dat eraan werd gedacht daar 600

asielzoekers te plaatsen. Een concrete vraag of voorstel is daaruit niet voortgevloeid, omdat iedereen, ook het COA zelf, door de tijd werd ingehaald. Vanaf dat moment is het draaiboek gestart dat vorige week z'n hoogtepunt heeft gekregen. Pas vorige week woensdag ben ik weer met het COA in gesprek gegaan over de bestuursovereenkomst die nu voorligt en die onder zeer hoge druk tot stand is gekomen. Het verheugt mij dat het COA de boodschap die wij het vorig jaar hadden, namelijk dat we niet wilden dat het hele terrein in bezit zou worden genomen, heeft begrepen en dat nu ook medegebruik in de bestuursovereenkomst is opgenomen. Kijkend naar de macht die een minister of staatssecretaris heeft om het gebied theoretisch op te eisen, waardeer ik het dat Weert nu toch de mogelijkheid is geboden om onze ontwikkelingen daarin niet te belemmeren. Sterker nog: ze hebben zich bereid verklaard Weert te helpen om waar mogelijk Weert-West samen te ontwikkelen.

Wethouder Van Eersel: Mijnheer de voorzitter. Ik ben verantwoordelijk voor de ruimtelijke ordening en voor het gebied Weert-West. Zoals bekend, zijn wij al vier jaar met de kazerne bezig, in een poging het te behouden en daar een mooie ontwikkeling te laten plaatsvinden. Toen dat niet mogelijk bleek, hebben we nagegaan hoe we Weert-West opnieuw zouden kunnen invullen. Mijn collega Sterk heeft zojuist uiteengezet hoe hij daarnaar heeft gekeken met het COA en Scarabee. Wat wij heel belangrijk vonden, en nog steeds vinden, is het medegebruik van het terrein, d.w.z. dat het een opengesteld terrein is, waar een overgang kan worden gecreëerd van het bebouwde gebied richting uiteindelijk de IJzeren Man.

Waar wij ook tegen aanlopen, en dat moet niet worden onderschat, is dat wij beperkt worden door provinciaal beleid. De gemeentelijke overheid hangt altijd aan de laatste puntje, puntje, en dat is ook dit keer weer het geval. We worden beperkt in onze woningbouw, in onze bedrijfsterreinontwikkeling en in onze vierkante meters kantoor. Door het vertrek van de KMS hebben wij daar in één keer 25 ha bedrijfsterrein gekregen met 40.000 m² kantoor. Vul dat maar eens van de ene op de andere dag in. Nu het COA een groot gedeelte van de gebouwen inneemt, staan wij weer voor een andere ontwikkeling en weer een andere visie met betrekking tot dit terrein. Wij zijn ons daarop aan het beraden en gaan er ook nog eens met de Stichting Scarabee naar kijken. We gaan vooral ook met de provincie kijken naar de bevoegdheden en de beperkingen die we hebben in het gebied Weert als gevolg van allerlei structuurvisies die opgesteld zijn. Daarbij moet dan weer een mooie nieuwe ontwikkeling verder kunnen gaan. Belangrijk is dat met het COA is afgesproken dat onder andere het parkeerterrein dat we willen hebben voor het recreatiegebied IJzeren Man wordt opengesteld, dat de Nelissenhofweg weer in ere hersteld wordt en dat we dadelijk kunnen gaan kijken naar de IJzeren Manweg die al een hele tijd een probleem is. Zo willen we ervoor zorgen dat de ontwikkeling die we hebben voor de komende vijf jaar niet gehinderd wordt, buiten het feit dat gedurende vijf jaar ongeveer 20.000 m² door het COA bezet zal worden.

De voorzitter: Volgens mij heeft het college nu wel zo'n beetje alles beantwoord. Misschien zijn er nog wat vragen over, maar die kunnen altijd nog gesteld worden.

Eén ding wil ik nog wel even hardop uitspreken, dit naar aanleiding van wat een aantal sprekers daarover heeft opgemerkt, namelijk dat ik in de toekomst extra alert zal zijn op de zorg bij onze bewoners, de angst die er leeft voor het onbekende, ook over de veiligheid. Met de politie en ons toezicht hebben wij al een aantal dingen georganiseerd, maar ook het COA zelf, en ik beloof u dat ik mijn uiterste best zal doen om dat op voorhand zo goed mogelijk te waarborgen. Ik kan niet de garantie geven dat er nooit iets zal gebeuren, maar als het aan uw burgemeester ligt, kan men mij daarop altijd aanspreken en zullen wij zo goed mogelijk proberen dat in goede banen te leiden.

Gelukkig hebben zich vandaag talloze mensen gemeld om niet alleen met zorg, maar ook met een positieve kijk van hun kant uit, te komen helpen. Ik denk dat dat een van de bouwstenen zal moeten zijn om tot een mooie invulling te komen: dat we elkaar gaan kennen, het onbekende weg laten en bij wijze van spreken bij elkaar op de koffie gaan. Dat kunnen we alleen maar samen gaan doen.

Het woord is desgewenst aan de raad in tweede termijn. Laat ik deze keer maar bij de kleinste fractie beginnen.

Mevrouw Beenders-van Dooren: Mijnheer de voorzitter. Ik wil alleen waardering uitspreken voor de manier waarop wij met z'n allen gesproken hebben over dit probleem. Ook de manier waarop wij vandaag uw besluit steunen, of niet kunnen steunen, verdient alleen maar respect.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Van onze kant wil ik een paar punten aanvoeren op persoonlijke titel. Ik weet dat mevrouw Stokbroeks het ook vindt, maar de heer Werps zit ergens in het buitenland, zodat wij hem hierover niet hebben kunnen raadplegen, vandaar.

Bij de bijeenkomst van gisteren had ik een wat dubbel gevoel, wat vooral te maken had met het feit – en dat is vanavond ook weer het geval – dat wel heel stellig wordt beweerd, althans gesuggereerd, dat het bij duizend asielzoekers zal blijven. We weten allemaal hoe op dit moment de vluchtelingenstroom is. Zojuist zag ik op Teletekst dat momenteel de Jaarbeurs in Utrecht voor een deel gevorderd wordt. Gisteravond hoorden we dat in Arnhem tegen de zin van de gemeenteraad de koe- pelgevangenis gevorderd was en dat de gemeenteraad en het college van B&W daarin gepasseerd werden. Er kunnen hier dan wel zulke stellige uitspraken worden gedaan, maar als Europa er niet in slaagt een passend antwoord te vinden op de vluchtelingen crisis, denk ik dat we over een tijd een nieuw, dringend verzoek van de staatssecretaris tegemoet zullen kunnen zien. Ik vind het niet meer dan fair om ook tegen de inwoners van Weert te zeggen dat het echt in de lucht hangt dat die mogelijkheid erin zit. Ook wij zijn net als het college van mening dat een aantal van duizend past bij de maat van Weert, maar we moeten onze inwoners tegelijk eerlijk laten weten dat we het niet alleen voor het zeggen hebben.

Naar aanleiding van de bestuursovereenkomst zijn bij ons de volgende vragen gerezen.

In artikel 2 staat het woord “tijdelijk” bij de periode van vijf jaar tussen haakjes. Het kan allerlei betekenissen hebben, het kan ook te maken hebben met datgene

waar we het zojuist over hadden – de tweeduizend en de duizend –, maar het staat heel nadrukkelijk tussen haakjes, terwijl het ook weggelaten had kunnen worden. De vraag is dan ook of dit enige betekenis heeft, of niet.

Wat in artikel 4 lid 2 staat begrijpen wij niet. Ik heb het drie keer gelezen, maar ik begrijp het nog altijd niet. Ik hoop dat iemand dat kan toelichten.

Artikel 4 lid 1 is ook vrij cryptisch geformuleerd. Ik citeer: *“In het opvangcentrum zullen 1.000 vreemdelingen worden opgevangen. Om dit mogelijk te maken zullen maximaal 1.100 capaciteitsplaatsen zijn ingericht.”* Het zal zijn redenen hebben, maar ik denk dan: zijn het er al meteen 1.100?

In artikel 8 lid 2 wordt gesproken over een bijdrage die vrijwilligersorganisaties en vrijwilligersgroepen kunnen krijgen voor werkzaamheden die ze verrichten ten behoeve van het AZC. Kunt u toelichten wat met die passage precies bedoeld wordt?

De passage over de veiligheid doet ook een vraag rijzen, en die heeft niet zozeer te maken met de passage als zodanig als wel met de beleving van gisteren. Meermalen is gisteravond gezegd dat in het gebied drie wijkagenten zouden komen – één keer had de burgemeester het zelfs over *extra* wijkagenten – en dat die gisteravond ook aanwezig waren. Om me heen kijkend herkende ik de wijkagenten die normaal al in Weert-Zuid actief zijn; ik kan ze met naam en toenaam noemen. Mijn vraag is daarom of het extra wijkagenten betreft, of de agenten die normaal gesproken al in Keent, Moesel en rond de kazerne actief zijn. Zet mensen niet op het verkeerde been als er geen extra capaciteit komt.

Een heel basaal punt: de hoofdentree van de locatie zal gesitueerd worden aan de Nelissenhofweg. Gisteren is gezegd dat de Nelissenhofweg weer opengaat en dat de ingang primair gebruikt zal worden voor vrachtverkeer. In de stukken staat echter dat daar de hoofdingang komt en dat is wel degelijk wat anders. Ik neem aan dat er ook een plan zal komen dat over de verkeersstromen gaat, zeker denkend aan het vrachtwagenverbod dat ligt op de Kazernelaan en aan de andere kant de Parklaan, waar we ook voorzichtig moeten zijn met het oog op de daar aanwezige schooljeugd. Is er nagedacht over de verkeersstromen? Het is heel ontnuchterend, maar het zijn ook vragen die wij als gemeenteraad wel degelijk moeten stellen.

In lid 3 van artikel 15 gaat het over de verwerving van het aanpalende oude terrein van het Bisschoppelijk College. Aangegeven wordt dat het COA de wens van de gemeente tot het verkrijgen tegen een redelijke prijs van het aangrenzend terrein van het Bisschoppelijk College bij de minister ter sprake zal brengen. In het door het college ondertekende collegeadvies wordt echter gesproken over het verkrijgen van het terrein om niet, en dat spreekt elkaar enigszins tegen. Wat is het nu: tegen een redelijke prijs, of om niet?

Ik ben begonnen met de oproep eerlijk te zijn jegens de inwoners van Weert en om respectvol met elkaar om te gaan. Waar ik me persoonlijk enigszins aan gestoord heb, al snap ik dat het formeel nu eenmaal zo is, is dat de bestuursovereenkomst al door de burgemeester is ondertekend voordat de raad vanavond zijn steun heeft kunnen uitspreken. Met die handtekening had ook gewacht kunnen worden tot na de raadsvergadering, want mogelijk had het nog tot aanpassingen kunnen leiden.

Mevrouw Kadra: Mijnheer de voorzitter. Ik was eigenlijk niet van plan op de bestuursovereenkomst te reageren, maar nu word ik wat getriggerd door de heer Vossen. Ik snap zijn vragen en zelf had ik ook een kanttekening bij het woord “tijdelijk” dat tussen haakjes is geplaatst, maar als je even doorleest, kun je in artikel 4 lid 1 lezen dat in het opvangcentrum duizend vreemdelingen zullen worden opgevangen en in artikel 11 lid 1 dat de overeenkomst wordt aangegaan voor de duur van vijf jaar. Volgens mij zijn dat de twee cruciale zaken die vanavond voorliggen. Als de staatssecretaris met een ander verzoek komt, ligt er volgens mij een totaal nieuwe situatie voor, maar dit is wat wij vanavond besluiten. Ik weet ook niet hoe de wereld er morgen uitziet, volgende week, of over een maand, maar dit is wat ons betreft in ieder geval waar deze gemeenteraad vanavond voor staat en daartegen kunnen wij volmondig ja zeggen. Als de wereld er over een maand anders uitziet, zien en horen we dat wel, maar ik ga ervan uit dat het college dan terugkomt naar de raad en ons een nieuwe situatie zal voorleggen.

Net als mevrouw Beenders ben ik blij dat wij in de afgelopen week op zo’n collegiale manier met elkaar hebben kunnen omgaan. Na vanavond zullen we weer politiek kunnen bedrijven, want dat hebben we in de afgelopen periode niet gedaan rondom dit onderwerp. De inwoners van Weert en de nieuwe inwoners wens ik veel wijsheid toe voor de toekomst. Ik hoop dat er mooie initiatieven zullen komen en dat we er in gezamenlijkheid in ons Weert iets moois van zullen kunnen maken, zodat we ook een voorbeeld kunnen zijn voor andere steden in ons land.

Mevrouw Geelen: Mijnheer de voorzitter. Wij kunnen ons aansluiten bij de woorden van de heer Vossen. In mijn eerdere betoog heb ik het ook al voorzichtig aangestipt: de staatssecretaris heeft een extra verzoek gedaan, maar voorligt nu dit besluit, plan A, zoals het eerder werd genoemd, en geen ander. Wij weten niet hoe het zich gaat ontwikkelen, maar wij drukken u echt op het hart om daarover heel open en transparant en zo snel mogelijk eerlijk te zijn.

Mevrouw Geboers: Mijnheer de voorzitter. Juist door het medegebruik van het KMS-terrein dat ons voor ogen staat, kunnen wij, Weertenaren, en vluchtelingen elkaar ontmoeten. Als je elkaar ontmoet, kun je elkaar leren kennen en als je elkaar leert kennen, leer je elkaar begrijpen, en dan wordt het besef groter dat we niet zoveel van elkaar verschillen. Want wij allemaal, vluchteling en Weertenaar, zoeken veiligheid, stabiliteit en basisvoorzieningen voor een menswaardig leven. Als wij daaraan kunnen bijdragen, moeten we dat doen, en dat gaan we ook doen. Ik pleit ervoor bij ons in Weert activiteiten te ontplooiën waarin wij elkaar ontmoeten, waarin wij met elkaar in gesprek gaan en samen dingen doen. en dan zul je zien dat je niet meer zo bang hoeft te zijn, want onbekend maakt onbemind.

De heer Van Buuren: Mijnheer de voorzitter. Wellicht is het verstandig van de KMS, of het AZC, een vast agendapunt te maken voor de informatiebijeenkomsten met inwoners, of daarvan een klankbordgroep te maken, zodat we zeker weten dat het iedere keer aan de orde komt en dat daar vragen gesteld en informatie uitgewisseld kan worden.

Bij het betoog van de heer Vossen heb ik me zitten afvragen waarom hij die wijkagenten wel kent en ik niet, terwijl ik toch in hetzelfde gebied woon. Het moet haast wel een reden hebben!

De heer Vossen: Wat meer in Weert komen, meneer Van Buuren, dat kan helpen!

De heer Van Buuren: Nog één positief punt om mee te eindigen, en wat ik een ultiem voorbeeld vind van hoe je hiermee moet omgaan. Gisteravond werd onder anderen het woord gevoerd door een mevrouw wier achtertuin grenst aan de hekken van de KMS. Het bijzondere is dat zij zich, nadat zij antwoord had gehad van het COA, direct heeft aangemeld om als ex-kleuterjuf te gaan werken op het AZC. Zo zouden we er allemaal mee moeten omgaan.

De heer Kusters: Mijnheer de voorzitter. Weert Lokaal is van mening dat het college, maar ook deze raad, dit vraagstuk op een zeer professionele manier heeft aangepakt en vindt dat we dat in de toekomst op dezelfde manier moeten blijven doen. U haalde dat zelf ook al aan met uw opmerking over krachtige bestuurders. Ik denk dat de staatssecretaris zaterdag heel goed heeft begrepen hoe wij met dit soort vraagstukken omgaan en dat kan het voor de toekomst wellicht ook wat gemakkelijker maken.

Nog één vraag heb ik ten slotte te stellen. Eerder is gesproken over rapportages die iedere maanden zouden komen. Kunt u dat nog eens bevestigen? Ons is dat namelijk nog niet helemaal duidelijk.

De voorzitter: Dames en heren. In deze tweede termijn zal ik proberen de vragen zoveel mogelijk te beantwoorden, al zal ik straks waarschijnlijk ook wethouder Sterk nog even het woord geven.

Laat ik beginnen met de suggestie van de heer Van Buuren. Wij kennen een cyclus van vier weken en om de vier weken komt dus ook de commissie Inwoners bij elkaar. Laten we nu maar meteen afspreken dat ik iedere keer in die commissie apart even terugkoppel over de manier waarop het buurtoverleg vaart en hoe het met de omwonenden en met de asielzoekers gaat. Als er iets aan de hand is, zal ik overigens niet wachten tot die commissievergadering plaatsvindt. Zodra er iets aan de hand is, kom ik direct bij u op de lijn. Ik zal dat – dit aan het adres van mevrouw Geelen – eerlijk en zo snel mogelijk doen, zoals ik dat ook het afgelopen weekend heb gedaan. Zelf werd ik vrijdagavond ook overvallen door de staatssecretaris. Ik had het geluk dat ik een heel enthousiaste wethouder bij mij aan tafel had zitten en een heel enthousiaste fractievoorzitter, die er vanavond helaas niet is. Met z'n drieën hebben we toen gebrainstormd over hoe om te gaan met dat verzoek, waarbij we tot de conclusie zijn gekomen dat we de raad bij elkaar moesten roepen. Dat hebben we die zaterdag gedaan en toen heeft ook de staatssecretaris gezegd te zullen komen. Zo gaat dat.

Dan kom ik bij de heer Vossen met het eerlijke verhaal. Ik vind dat hij zich zelf een beetje tekort doet. Het eerlijke verhaal is, vind ik, dat wij voor die duizend en voor die vijf jaar gaan. Het eerlijke verhaal dat zich dagelijks afspeelt in Europa zien we allemaal op de tv. Of dat leidt tot een extra verzoek, weet ik niet, maar daar

zal ik me niet op voorhand bij neerleggen. De inwoners snappen dat ook wel; het was gisteravond ook aan de orde. We hebben ze afgelopen zaterdag kunnen tegenhouden als gemeentebestuur. Dat is ook een eerlijk verhaal, en waarom zou dat de volgende keer niet weer lukken? Als wij maar laten zien dat wij onze verantwoordelijkheid nemen voor die duizend, dat dat goed gaat, en dat wij wat dat betreft een voorbeeld zijn voor andere gemeenten. Het klopt wat de heer Vossen zei: er hangt nog iets in de lucht en als er niets aan de bron gedaan wordt van het probleem, ontstaan er wellicht nog andere situaties, maar het eerlijke verhaal voor ons is – dan kom ik bij mevrouw Geelen –: duizend en vijf jaar, en op dit moment niet meer. Mocht dat wel zo zijn, dan kom ik weer bij u terug en dan gaan we weer kijken hoe moedig wij zijn, of wat dan ook. Ik ga niet de garantie geven dat die vraag niet komt, ik kan alleen zeggen dat ik dan bij u terugkom.

In tweede termijn kan ik me ook een beetje aansluiten bij een aantal sprekers. Mevrouw Kadra, heel goed: geen politiek. De heer Kusters zei dat hij eigenlijk weer wel politiek wil, juist op deze manier, maar ik denk dat het goed is dat we het doen zoals we het tot nu toe gedaan hebben, met ook een tegenstem, want dat zit ook in onze samenleving, en dat we met respect met elkaar omgaan. Joey, bedankt voor jouw bijdrage; je bent voor mij niet minder geworden. We hebben respect voor elkaars mening en die mening mag ook doorklinken hier in de raad, zonder vooroordelen of wat dan ook, maar wel op een hele mooie manier. Ik ben ervan overtuigd dat we dat samen ook zo kunnen uitdragen aan onze inwoners, en straks naar de asielzoekers.

Ik kom nog even terug op een procedurele opmerking. Het woord “concept” komt niet meer voor op de bestuursovereenkomst die u is toegezonden, want de bestuursovereenkomst is inderdaad getekend. Dat moest ook wel, want het COA wil verder, dat kon niet wachten. Wij hebben er natuurlijk van alles op een nuchtere, zakelijke manier ingefietst. Het klinkt misschien niet zo aardig, maar we hebben het wel op die manier gedaan. Dat is de reden, meneer Vossen, waarom wij de overeenkomst gewoon getekend hebben, overigens ook een bevoegdheid van het college.

Op de vraag die de heer Vossen heeft gesteld over het woordje “tijdelijk” heeft mevrouw Kadra eigenlijk al antwoord gegeven: het gaat over vijf jaar. Waar in artikel 2 staat dat de gemeente instemt met het tijdelijk gebruik van de voormalige Van Hornekazerne, had er ook kunnen staan: stemt in met het gebruik van de voormalige Van Hornekazerne voor vijf jaar...

De heer Vossen: De vraag was niet *waarom* hier “tijdelijk” staat, maar waarom dat woord tussen haakjes staat.

De voorzitter: Ja, dat is een goeie vraag, maar het gaat wat ons betreft gewoon om vijf jaar, zoals ook in de andere artikelen staat. Misschien hadden de haakjes ook weggelaten kunnen worden; dat is een “taaldingetje” naar mijn idee.

De vragen die zijn gesteld over artikel 4, lid 1 en artikel 4, lid 2 laat ik graag ter beantwoording over aan de wethouder.

De vraag over de wijkagenten is weer voor mij. Ik heb u gezegd dat ik mijn uiterste best zal doen om ervoor te zorgen dat de komende vier weken alles zal verlopen zoals wij in gedachten hadden. Dat zal extra inspanningen van mij vergen. Daarnaast ben ik ook nog gewoon burgemeester van Weert, met allerlei dingen, maar dit heeft nu even prioriteit. Zo is het ook met de agenten: alles wat daar gebeurt heeft voorlopig prioriteit. De drie wijkagenten die de heer Vossen bij naam en toenaam kent – waarschijnlijk door schade en schande wijs geworden! – zijn ervoor om direct te kunnen optreden als zich iets voordoet. Overigens hebben we met het COA kunnen afspreken dat het ook zelf een heleboel zaken goed zal organiseren ten aanzien van de veiligheid en over de manier waarop mensen zullen worden aangesproken als ze rare dingen doen, bijvoorbeeld op een rotonde of bij iemand in de tuin gaan zitten. En die mevrouw van de heer Van Buuren: dat is nu zo'n signaal dat we de komende vier weken zeer serieus, zeer zorgvuldig en consequent moeten aanpakken. Als mensen een vraag hebben en wij geven daar geen antwoord op, of we wachten daarmee als gemeente te lang, of we geven geen juist antwoord – een “nee” is overigens ook een antwoord –, dan krijg je onrust. Ik zal daar de komende vier weken, in ieder geval tot 22 oktober, zeer spits op zijn, daarna overigens ook, om ervoor te zorgen dat dat zo goed mogelijk verloopt.

De heer Van Buuren: Ik krijg net het signaal dat de politie morgen collectief naar Den Haag gaat om te staken. Hoe zit het dan met die drie?

De voorzitter: Zeer terecht dat ze gaan staken overigens....

De heer Van Buuren: Ik spreek geen waardeoordeel uit. Als we de vluchtelingen nu al binnen laten komen, vraag ik me alleen af waar de politie dan is.

De voorzitter: Vannacht zijn de politieagenten er nog wel en morgenochtend volgens mij ook, maar de ervaring leert – dat hebben we tenminste van het COA begrepen – dat die mensen de eerste dagen zo getraumatiseerd zijn, dat ze alleen maar op het asielzoekerscentrum blijven. Ze komen de eerste dagen echt niet buiten. Laten we daarom die ene dag de agenten het voordeel van de twijfel geven...

De heer Van Buuren: Dan moeten we wel afspreken dat ze terugkomen uit Den Haag!

De voorzitter: Zo snel mogelijk, ja. Het woord is nu aan wethouder Sterk.

Wethouder Sterk: Mijnheer de voorzitter. Het woord “tijdelijk” is volgens mij in de bestuursovereenkomst opgenomen omdat het COA in zijn eigen beleid onderscheid maakt tussen permanente locaties – dan moet je denken aan 25 tot 30 jaar – en tijdelijke locaties, zoals in ons geval, wat hier gedefinieerd is als vijf jaar.

In artikel 4 lid 1 wordt inderdaad gewag gemaakt van 1.000 vluchtelingen en 1.100 capaciteitsplaatsen. Wat je bij het laatste moet voorstellen, is dat er weliswaar 1.000 mensen zullen zijn, maar iets meer bedden, een buffer die automatisch gecreëerd wordt, omdat je in het ene geval bijvoorbeeld een gezin van drie mensen moet opvangen en in het andere geval een gezin van vier mensen. Het aantal van

1.100 capaciteitsplaatsen is opgenomen omdat de gemeente op basis van dat bedrag een bepaalde vergoeding krijgt. Meer kan ik er niet van maken.

Artikel 4 lid 2 doet inderdaad nogal cryptisch aan. Wat ermee bedoeld wordt, is dat het COA aan de gemeente moet melden welke vreemdelingen op het terrein aanwezig zijn, met naam en toenaam, omdat zij geregistreerd moeten worden voor inschrijving in de GBA.

Artikel 8 lid 2 bestaat uit een hele lange zin over een eenmalige uitkering. Het komt erop neer dat je van het COA eenmalig een bedrag krijgt om allerlei voorlichtings- en subsidieactiviteiten voor vrijwilligers te starten.

Geïnformeerd is voorts naar de redelijke prijs die in artikel 15 lid 3 is genoemd voor verwerving van het oude terrein van het Bisschoppelijk College. In het collegestuk van 8 september, dat inmiddels achterhaald is door dit stuk, stond inderdaad dat we het om niet zouden willen, en dat willen we eigenlijk nog steeds, want als je het om niet krijgt is dat beter dan voor een redelijke prijs. Gelet echter op de huidige omstandigheden, zijn wij van mening dat over zo'n terrein geen koehandel moet worden bedreven over de ruggen van vluchtelingen. Voor ons zal dat geen breekpunt of onderhandelingspunt zijn, vandaar dat hier gewag wordt gemaakt van een redelijke prijs.

De voorzitter: Het woord is ten slotte aan wethouder Litjens.

Wethouder Litjens: Mijnheer de voorzitter. “Sec” kijkend naar de tekening van datgene wat het COA in gebruik gaat nemen, zou je kunnen denken dat de ene ingang die er nu is voldoende zou zijn, ware het niet dat we met het COA een afspraak hebben gemaakt over medegebruik. Voor het college was het heel belangrijk dat de parkeerplaats op een, laten we zeggen, “korte” manier bereikt kan worden, zonder dat men alle gebouwen door hoeft. Daarom hebben wij, tot zelfs vanmiddag aan toe, met het COA overlegd over het leveren van een bijdrage voor het opknappen van de Nelissenhofweg.

Over verkeersstromen hebben we nog niet nagedacht. Gisteravond hebben we goed geluisterd naar de bewoners, die er bij het college op hebben aangedrongen te voorkomen dat er een sluiproute gaat ontstaan voor het vrachtverkeer. We weten nog niet wat het COA zelf aan bewegingen zal veroorzaken, maar we zullen het in ieder geval goed in de gaten houden en daarvoor, als het nodig is, passende maatregelen treffen.

De voorzitter: Hiermee zijn volgens mij alle vragen wel zo'n beetje beantwoord. Ik kan me voorstellen dat er nog wel ergens een open eindje van een vraag is, maar daarover zullen we het later vast nog wel een keer hebben. Vanavond gaat het vooral om de grote lijn, met als belangrijkste natuurlijk dat u uw steun uitspreekt voor het collegebesluit, zodat het COA verder kan en de inwoners van Weert ook weten hoe wij in deze materie staan.

Aan de orde is de besluitvorming, allereerst over de motie die door de PvdA is ingediend en inmiddels wordt ondersteund door VVD, CDA, SP, Weert Lokaal en de fractie DUS.

De motie wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met de stemmen van de fractie van D66, alsmede de heren Cardinaal en Engelen tegen aanvaard.

De voorzitter: Aan de orde is thans het verzoek aan de raad steun te betuigen aan het collegebesluit.

Het verzoek wordt bij handopsteken in stemming gebracht en met de stem van de heer Engelen tegen bekrachtigd.

De heer Cardinaal: Mijnheer de voorzitter. Bij wijze van stemverklaring wil ik nog het volgende opmerken. Ik volg in dezen de woorden van mevrouw Stokbroeks in eerste termijn, waarin zij zei dat bij hoge uitzondering en bij de gelegenheid die ons hier is voorgelegd mee kan worden gestemd met de ondersteuning aan het bestuur. Ik wil echter niet zo ver gaan als mevrouw Stokbroeks ook heeft verwoord.

De voorzitter: Dat betrof in wezen nog een stemverklaring ten aanzien van de motie.

Dames en heren. Ik dank u allen voor uw bijdragen en spreek mijn waardering uit voor de manier waarop dat is gedaan, zoals ik dat gisteravond ook ten aanzien van de inwoners heb gedaan. Ik hoop, en ga ervan uit, dat we er met z'n allen iets moois van zullen maken. Morgen om twaalf uur gaan we naar de Van Hornekazerne en als u in de gelegenheid bent, nog ik u daar graag voor uit. Wat mij betreft hoeft de pers er niet bij te zijn, want ik wil er graag even met de mensen in gesprek. Het mag wel, maar liever niet. Ik kan het natuurlijk niemand verbieden, maar het is vooral bedoeld om daar als gemeentebestuur ons gezicht te laten zien.

6. Sluiting.

De voorzitter sluit te 21.08 uur de vergadering met een woord van bezinning.

De griffier,

De voorzitter,

SPEKERSINDEX

Raad

Beenders-van Dooren, 13, 19

Buuren, van, 6, 21, 22, 24

Cardinaal, 26

Engelen, 7

Geboers, 21

Geelen, 8, 21

Goubet, 8

Heuvel, van den, 14

Kadra, 6, 10, 21

Kusters, 6, 22

Stokbroeks, 11

Vossen, 19, 22, 23

College

Burgemeester, 4, 16, 18, 22, 23, 24

Wethouder Litjens, 25

Wethouder Sterk, 17, 24

Wethouder Van Eersel, 18